

Cauza C-238/20**Cerere de decizie preliminară****Data depunerii:**

5 iunie 2020

Instanța de trimitere:

Augstākā tiesa (Senāts) (Letonia)

Data deciziei de trimitere:

4 iunie 2020

Reclamantă în primă instanță și recurentă în recurs:

SIA Sātiņi-S

Cealaltă parte din procedură:

Dabas aizsardzības pārvalde

[omissis]

Administratīvo lietu departaments [Departamentul pentru cauze administrative]

Latvijas Republikas Senāts [Curtea Supremă a Republicii Letonia]

HOTĂRÂRE

Riga, 4 iunie 2020

Instanța [omissis] [compunerea instanței de trimitere]

a examinat în cadrul procedurii scrise recursul declarat de SIA Sātiņi-S (denumită în continuare „recurenta”) împotriva hotărârii pronunțate la 30 aprilie 2019 de Administratīvā apgabaltiesa [Curtea Administrativă Regională, Letonia] în procedura de contencios administrativ inițiată prin acțiunea formulată de întreprinderea respectivă, prin care a solicitat obligarea Dabas aizsardzības pārvalde [Autoritatea pentru protecția mediului] la emiterea unui act administrativ favorabil acesteia, prin care să i se acorde o compensație pentru daune grave cauzate acvaculturii, în ceea ce privește bunurile aflate în proprietatea sa, de animale din specii migratoare și din specii care nu pot fi vâdate, aflându-se sub protecție specială.

Obiectul procedurii principale și situația de fapt relevantă

1. Aria naturală protejată „Sātiņu dīķi” [„Iazurile din Sātiņi”] a fost desemnată drept arie specială de conservare prin Ministru kabineta 1999. gada 15. jūnija noteikumi Nr. 212 „Noteikumi par dabas liegumiem” [Decretul nr. 212 al Consiliului de Miniștri din 15 iunie 1999 privind ariile naturale protejate].

În anul 2002, recurenta a achiziționat bunurile imobile „Liegumi” („Rezervații”) și „Centri” („Centre”), aflate în aria naturală protejată „Sātiņu dīķi”. Iazurile aflate în proprietatea recurentei ocupă 600,7 hectare (din suprafața totală de 687 de hectare a proprietății).

În anul 2005, bunurile imobile respective au fost incluse în aria de conservare de importanță europeană Natura 2000 (denumită în continuare „arie din rețeaua Natura 2000”).

2. La 16 august 2017, recurenta a formulat o cerere în fața Autorității pentru protecția mediului, prin care a solicitat să i se acorde o compensație pentru pierderile suferite în domeniul acvaculturii pe proprietățile sale „Liegumi” și „Centri”.

Administrația regională din Kurzeme din cadrul Autorității pentru protecția mediului a considerat că pierderile suferite ca urmare a daunelor cauzate [instalațiilor] de acvacultură ale recurentei erau în valoare de 87 428,50 euro.

Autoritatea pentru protecția mediului a refuzat să acorde compensația solicitată pentru daunele grave cauzate acvaculturii de animale din specii migratoare și din specii care nu pot fi vâdate, aflându-se sub protecție specială, deoarece recurenta primise deja suma maximă permisă cu titlu de ajutor *de minimis*.

3. Conform Autorității pentru protecția mediului, în prezenta cauză este aplicabilă limita de 30 000 de euro a ajutorului *de minimis* prevăzută la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 717/2014 al Comisiei din 27 iunie 2014 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis* în sectorul pescuitului și acvaculturii (denumit în continuare „Regulamentul nr. 717/2014”).

Regulamentul nr. 717/2014 se aplică în Letonia în conformitate cu dispozițiile Ministru kabineta 2015. gada 29. septembra noteikumi Nr. 558 „De minimis atbalsta uzskaites un piešķiršanas kārtība zvejniecības un akvakultūras nozarē” [Decretul nr. 558 al Consiliului de Miniștri din 29 septembrie 2015 privind modalitățile de stabilire și de acordare a ajutorului *de minimis* în sectorul pescuitului și acvaculturii, denumit în continuare „Decretul nr. 558”) și ale Ministru kabineta 2016. gada 7. jūnija noteikumi Nr. 353 „Kārtība, kādā zemes īpašniekiem vai lietotājiem nosakāmi to zaudējumu apmēri, kas saistīti ar īpaši aizsargājamo nemedījamo sugu un migrējošo sugu dzīvnieku nodarītajiem būtiskiem postījumiem, un minimālās aizsardzības pasākumu prasības postījumu novēršanai” [Decretul nr. 353 al Consiliului de Miniștri din 7 iunie 2016 privind

procedura de stabilire a valorii pierderilor suferite de proprietarii sau utilizatorii de terenuri, rezultate din daunele grave cauzate de animale din specii migratoare și din specii care nu pot fi vâdate, aflându-se sub protecție specială, și cerințele minime pe care trebuie să le îndeplinească măsurile de protecție pentru evitarea daunelor, denumit în continuare „Decretul nr. 353”).

Autoritatea respectivă a constatat că recurenta beneficiase deja de ajutorul *de minimis* maxim pentru o perioadă de trei exerciții financiare, astfel încât plata compensației solicitate pentru anul 2017 depășea limita de 30 000 de euro a ajutorului *de minimis* prevăzută la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul nr. 717/2014.

4. Recurenta a recurs la procedura judiciară în vederea obligării Autorității pentru protecția mediului la acordarea unei compensații pentru daunele grave cauzate acvaculturii, în ceea ce privește bunurile aflate în proprietatea sa, de animale din specii migratoare și din specii care nu pot fi vâdate, aflându-se sub protecție specială.

Recurenta susține că limita ajutorului *de minimis* este impusă în ceea ce privește ajutoarele de stat cu scopul de a nu denatura piața internă a Uniunii Europene. În schimb, compensația pentru pierderile suferite nu reprezintă un avantaj economic oferit de stat. Compensația pentru pierderile suferite reprezintă reparația daunelor suferite de o întreprindere cu ocazia îndeplinirii misiunilor de interes public.

Prin aplicarea punctului 39 din Decretul nr. 353 se generează o situație în care micile întreprinderi primesc 100 % din pierderile pe care le suferă pe parcursul unei perioade de 3 ani, în timp ce recurenta, care gestionează arii întinse de iazuri și se află într-o zonă a rețelei Natura 2000, a fost despăgubită numai pentru 12 % din pierderile suferite.

5. Atât prima instanță, cât și instanța de gradul al doilea de jurisdicție au respins cererea respectivă.

Recurenta a declarat recurs, invocând faptul că ajutoarele care depășesc limita maximă *de minimis* pe parcursul unei perioade de 3 ani trebuie notificate Comisiei Europene și nu pot fi acordate decât după ce Comisia Europeană a constatat că ajutorul este compatibil cu piața internă. Instituțiile avuseseră posibilitatea să urmeze procedura de notificare a Comisiei Europene.

6. În lumina considerațiilor anterioare, în prezentul litigiu se ridică problema dacă o compensație pentru daunele grave cauzate acvaculturii de animale din specii migratoare și din specii care nu pot fi vâdate, aflându-se sub protecție specială în arii ale rețelei Natura 2000 este supusă limitelor *de minimis* aplicabile plăților ajutoarelor de stat.

Reglementările naționale și ale Uniunii Europene relevante

7. Reglementarea Uniunii Europene:

7.1 Articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

7.2 Articolul 3 alineatul (2) și considerentul (15) al Regulamentului (UE) nr. 717/2014 al Comisiei din 27 iunie 2014 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis* în sectorul pescuitului și acvaculturii

7.3 Articolul 3 alineatul (2) literele (a) și (b) și articolul 9 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2009/147 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice

8. Reglementarea națională:

8.1 Sugu un biotopu aizsardzības likums [Legea privind conservarea speciilor și a biotopurilor]

[„]Articolul 4. Competențele Consiliului de Miniștri

Consiliul de Miniștri stabilește:

[...]

6) procedurile pentru stabilirea valorii pierderilor suferite de utilizatorii de terenuri, rezultate din daunele grave cauzate de animale din specii migratoare și din specii care nu pot fi vâdate, aflându-se sub protecție specială, și cerințele minime pe care trebuie să le îndeplinească măsurile de protecție pentru evitarea daunelor.

[...][”]

[„]Articolul 10. Dreptul proprietarilor sau utilizatorilor de terenuri la o compensație:

(1) Proprietarii sau utilizatorii de terenuri au dreptul la o compensație din fondurile bugetului de stat prevăzute în acest scop pentru daunele grave cauzate de animale din specii migratoare și din specii care nu pot fi vâdate, aflându-se sub protecție specială, cu condiția ca aceștia să fi adoptat măsurile de protecție necesare și să fi pus în aplicare, conform cunoștințelor, aptitudinilor și capacităților lor practice, metode ecologice în vederea prevenirii sau reducerii daunelor. Proprietarii sau utilizatorii de terenuri nu au dreptul la compensație dacă au contribuit cu intenție la producerea daunei sau la majorarea valorii acesteia cu scopul de a obține o compensație.

[...]

(3) Compensația pentru daunele grave cauzate de animale din specii migratoare și din specii care nu pot fi vâdate, aflându-se sub protecție specială, nu se acordă în cazul în care proprietarul sau utilizatorul terenului a primit alte plăți din bugetele de stat, municipale sau ale Uniunii Europene, care sunt prevăzute, în mod

direct sau indirect, în legătură cu aceleaşi limitări ale activităţii economice sau cu aceleaşi daune cauzate de animale din specii migratoare şi din specii care nu pot fi vâdate, aflându-se sub protecţie specială, pentru care legea prevede o compensaţie, sau în cazul în care solicitantul primeşte un ajutor prevăzut de Regulamentul (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European şi al Consiliului din 15 mai 2014 privind Fondul european pentru pescuit şi afaceri maritime şi de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2328/2003, (CE) nr. 861/2006, (CE) nr. 1198/2006 şi (CE) nr. 791/2007 ale Consiliului şi a Regulamentului (UE) nr. 1255/2011 al Parlamentului European şi al Consiliului.[”]

8.2 Lauksaimniecības un lauku attīstības likums [Legea agriculturii şi a dezvoltării rurale]

Articolul 5:

[„][...]

(7) Consiliul de Miniştri stabileşte modalităţile de gestionare şi de verificare a ajutoarelor oferite de stat şi de Uniunea Europeană pentru agricultură şi modalităţile de gestionare şi de verificare a ajutoarelor oferite de stat şi de Uniunea Europeană pentru dezvoltarea rurală şi pescuit.

[...][”]

8.3 Decretul nr. 558 al Consiliului de Miniştri din 29 septembrie 2015 privind modalităţile de stabilire şi de acordare a ajutorului *de minimis* în sectorul pescuitului şi acvaculturii (aplicabil în prezenta cauză, abrogat prin 2018. gada 21. Novembra noteikumiem Nr. 715 „Noteikumi par *de minimis* atbalsta uzskaites un piešķiršanas kārtību un *de minimis* atbalsta uzskaites veidlapu paraugiem” [Decretul nr. 715 din 21 noiembrie 2018 privind modalităţile de evaluare şi de acordare a ajutorului *de minimis* şi de aprobare a modelelor de formulare pentru evaluarea ajutorului *de minimis*).

Punctul 1: [„]Prin prezentul decret se stabilesc modalităţile de evaluare şi de acordare a ajutorului *de minimis* în sectorul pescuitului şi acvaculturii, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 717/2014 al Comisiei din 27 iunie 2014 privind aplicarea articolelor 107 şi 108 din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis* în sectorul pescuitului şi acvaculturii (denumit în continuare «Regulamentul nr. 717/2014 al Comisiei»).[”]

Punctul 2: [„]Pentru a obţine un ajutor *de minimis* în conformitate cu prevederile articolelor 3, 4 şi 5 din Regulamentul nr. 717/2014 al Comisiei, solicitantul ajutorului trebuie să depună la autoritatea care acordă ajutorul o cerere de ajutor *de minimis* (anexa 1) (denumită în continuare «cererea»). În cerere se indică ajutorul *de minimis* primit de solicitant în anul în curs şi în cele două exerciţii financiare anterioare, precum şi ajutorul *de minimis* previzionat, indiferent de modalitatea în care se acordă ajutorul şi de autoritatea care îl acordă. În cazul cumulării ajutoarelor *de minimis*, solicitantul ajutorului furnizează de asemenea

informații privind celelalte ajutoare primite pentru proiectul respectiv în legătură cu aceleași costuri subvenționabile. La furnizarea informațiilor privind ajutoarele *de minimis* și alte ajutoare de stat planificate, solicitantul ajutorului trebuie să indice ajutoarele solicitate, dar cu privire la care autoritatea care acordă ajutorul nu s-a pronunțat încă. În cazul în care solicitantul ajutorului *de minimis* nu a primit anterior acest tip de ajutor, trebuie să furnizeze informațiile relevante în cerere.[”]

8.4 Decretul nr. 353 al Consiliului de Miniștri din 7 iunie 2016 privind procedura de stabilire a valorii pierderilor suferite de proprietarii sau utilizatorii de terenuri, rezultate din daunele grave cauzate de animale din specii migratoare și din specii care nu pot fi vâdate, aflându-se sub protecție specială, și cerințele minime pe care trebuie să le îndeplinească măsurile de protecție pentru evitarea daunelor (în versiunea aplicabilă în prezentul litigiu):

Punctul 1: [„]Prezentul decret stabilește

1.1 Procedura de stabilire a valorii pierderilor suferite de proprietarii sau utilizatorii de terenuri, rezultate din daunele grave cauzate de animale din specii migratoare și din specii care nu pot fi vâdate, aflându-se sub protecție specială (denumite în continuare „pierderi”);

[...][„]

Punctul 39: [„]Cu ocazia adoptării deciziei privind acordarea compensației, administrația trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

39.1 Să acorde compensația în conformitate cu limitele aferente sectorului și activității menționate la articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1408/2013 din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis* în sectorul agricol (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1408/2013 al Comisiei”) sau la articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 717/2014 al Comisiei din 27 iunie 2014 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis* în sectorul pescuitului și acvaculturii (denumit în continuare „Regulamentul nr. 717/2014 al Comisiei”).

39.2 Să verifice dacă valoarea compensației nu majorează valoarea totală a ajutorului *de minimis* primit în exercițiul financiar în cauză și în cele două exerciții financiare anterioare până la un nivel care depășește limita ajutorului *de minimis* prevăzută la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1408/2013 al Comisiei (operatori economici din domeniul producției primare de produse agricole) sau la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul nr. 717/2014 al Comisiei [operatori economici din sectorul produselor pescărești și acvaculturii în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1379/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești

și de acvacultură, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1184/2006 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 104/2000 al Consiliului]. La calculul valorii compensației, ajutorul *de minimis* primit va fi evaluat în legătură cu o întreprindere unică. O întreprindere unică este cea care îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1408/2013 și la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul nr. 717/2014 al Comisiei.[”]

Punctul 40: [„]În termen de 2 luni de la data stabilirii valorii pierderilor, funcționarul [competent] adoptă fie o decizie de admitere a acordării compensației, în care se stabilește valoarea compensației, fie o decizie de respingere.[”]

Motivele pentru care instanța de trimitere are îndoieli cu privire la interpretarea dreptului Uniunii

9. În opinia Senāts [Curtea Supremă], este necesar să se stabilească, în primul rând, cadrul normativ aplicabil, cu alte cuvinte să se răspundă la întrebarea dacă compensația pentru pierderile cauzate de păsări și de animale protejate operatorilor economici din sectorul pescuitului și acvaculturii trebuie considerată ajutor de stat.

9.1 Ca răspuns la întrebările adresate de Senāts [Curtea Supremă], instituția competentă (în acest domeniu) – Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija [Ministerul Mediului și al Dezvoltării Rurale] – susține, făcând referire la Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 19 martie 2013, Bouygues și Bouygues Télécom/Comisia și alții, C-399/10 P și C-401/10 P (EU:C:2013:175), că compensația pentru pierderile cauzate de animale protejate în sectorul pescuitului și acvaculturii trebuie considerată ajutor de stat.

De asemenea, pe site-ul web al Comisiei Europene au fost publicate notificările privind ajutoarele acordate în situații comparabile, precum de exemplu în cauza SA.50367 (2018/N), care se referă la plata unei compensații pentru daunele cauzate de animalele protejate.

9.2 Cu toate acestea, Senāts [Curtea Supremă] are îndoieli în legătură cu posibilitatea extinderii legislației privind ajutoarele de stat la plățile compensatorii.

Plățile compensatorii sunt reglementate în vederea îndeplinirii anumitor obligații de interes public, și anume, în prezenta cauză, a obligației de a nu proteja resursele piscicole de daunele cauzate de păsări și de animale. Statul impune această obligație în interesul publicului, stabilind restricții privind gestionarea anumitor teritorii.

Obligațiile cu caracter public reglementate de stat în ceea ce privește aria specială de conservare care fac obiectul prezentei cauze sunt impuse în conformitate cu dreptul Uniunii Europene, și anume, în prezenta cauză, în esență, Directiva

2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (denumită în continuare „Directiva 2009/147”).

În opinia Senāts [Curtea Supremă], compensația pentru daunele cauzate de păsări și de animale reprezintă o despăgubire pentru pierderile suferite în sensul articolului 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, iar nu o plată compensatorie, care ar putea fi considerată ajutor de stat.

Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauzele conexe Bouygues și Bouygues Télécom/Comisia și alții, menționată anterior, oferă o definiție a noțiunii de „ajutor de stat”, însă hotărârea respectivă se referă în special la un împrumut din partea acționarilor cu ocazia majorării de capital a unei întreprinderi. Senāts [Curtea Supremă] apreciază că întinderea noțiunii de „ajutor de stat” definită de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza menționată anterior nu include în mod neechivoc compensația pentru pierderile suferite, în discuție în prezenta cauză.

9.3 În urma analizării articolului 1 din Regulamentul nr. 717/2014 în lumina considerentului (15) al acestuia, Senāts [Curtea Supremă] consideră că regulamentul respectiv nu este aplicabil *prima facie* despăgubirii pentru pierderile cauzate de păsări sau animale migratoare sau care nu pot fi vâdate.

Prin urmare, în opinia Senāts [Curtea Supremă], legislația națională prin care se pune în aplicare Regulamentul nr. 717/2014, și anume Decretul nr. 558 al Consiliului de Miniștri, nu se referă nici la astfel de pierderi.

9.4 Cu toate acestea, având în vedere competența Curții de Justiție a Uniunii Europene în materia interpretării și a aplicării tratatelor, Senāts [Curtea Supremă] consideră că se impune sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu prezenta cerere de decizie preliminară.

Nu s-a putut identifica răspunsul la această chestiune de drept în jurisprudența pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene până în prezent.

10. Independent de aspectul dacă compensația poate fi considerată un ajutor de stat, este necesar de asemenea să se analizeze chestiunea privind valoarea adecvată a compensației.

10.1 Dreptul de proprietate consacrat la articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene include dreptul de a utiliza bunurile aflate în proprietate și de a obține o despăgubire justă pentru impunerea anumitor limitări.

10.2 Instituția competentă în acest domeniu – Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija [Ministerul Mediului și al Dezvoltării Regionale] – susține că valoarea compensației nu corespunde cu valoarea pierderilor suferite în realitate, întrucât principalul factor care influențează, în practică, valoarea compensației calculate este, de exemplu, suprafața iazurilor cu pești. În prezent, formula de

calcul al compensației nu ține seama de cantitatea de pește consumată [de animalele protejate], cu alte cuvinte de anvergura daunelor cauzate acvaculturii.

10.3 Senāts [Curtea Supremă] consideră că compensația pentru limitarea dreptului de proprietate trebuie să fie reală și efectivă, cu alte cuvinte trebuie să se garanteze o despăgubire adecvată pentru pierderile suferite în realitate. Directiva 2009/147 nu reglementează problema compensației, însă prevede că, pentru a preveni daune considerabile asupra pescăriilor, statele membre pot stabili derogări de la cerințele impuse de directiva respectivă.

În opinia Senāts [Curtea Supremă], deși este cert că statele membre dispun de o marjă de apreciere pentru obținerea unui echilibru între protecția adecvată a păsărilor și garantarea intereselor economice, pe teritoriul Uniunii Europene este necesară totuși o soluție similară din punct de vedere conceptual la nivel de principii în ceea ce privește compensația adecvată rezultată dintr-o obligație impusă printr-un act juridic al Uniunii.

10.4 Jurisprudența existentă a Curții de Justiție a Uniunii Europene cu privire la interpretarea și la aplicarea articolului 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene nu oferă un răspuns clar la această întrebare.

Având în vedere considerațiile anterioare, Senāts [Curtea Supremă] apreciază că, în vederea clarificării modalității de aplicare a normelor privind ajutoarele de stat și compensația pentru aplicarea limitărilor impuse prin dispozițiile de drept al Uniunii, este necesară sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu prezenta cauză.

Dispozitiv

În conformitate cu articolul 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, [omissis] Senāts [Curtea Supremă]

hotărâște

Adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarele întrebări preliminare:

- 1) Dreptul la o despăgubire justă pentru limitarea dreptului de proprietate consacrat la articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene permite ca o compensație acordată de un stat pentru pierderile cauzate acvaculturii într-o arie a rețelei Natura 2000 de către păsări protejate în temeiul Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2019 privind conservarea păsărilor sălbatice să fie în mod semnificativ mai mică decât pierderile efectiv suferite?
- 2) Compensația acordată de un stat pentru pierderile cauzate acvaculturii într-o arie a rețelei Natura 2000 de către păsări protejate în temeiul Directivei

2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2019 privind conservarea păsărilor sălbatice reprezintă un ajutor de stat în sensul articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene?

- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, se poate aplica în privința unei compensații precum cea care face obiectul procedurii principale limita de 30 000 de euro a ajutorului *de minimis* prevăzută la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 717/2014 al Comisiei din 27 iunie 2014 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis* în sectorul pescuitului și acvaculturii?

Suspendă procedura până la pronunțarea hotărârii de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

[*omissis*] [mențiune privind imposibilitatea de a formula cale de atac și semnături]